

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУ

251

Градската библиотека

Вар

ДУДЖА

ИЗЛИЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестмесечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за в. см. — Всичко що се отнася до в-ка се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Разписки не се връщатъ назадъ.

ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.

Германия и Добруджа. — Черна-вода. — Добруджа — Басарабия. — Централниятъ Добруджански народенъ съветъ и г. Стреземанъ. — Изложение на германския канцлеръ въ Райхстага. — Ръчта на Асквитъ. — Финландия и Русия. — Английското работничество и мирътъ. Царскиятъ благодарственъ манифестъ. — Изъ миналото на Добруджа.

Ант. Борлаковъ.

Германия и Добруджа.

Прѣди няколко дни (на 22 т. м.) професоръ Милетичъ държалъ твърдѣ важна политическа рѣчь въ Берлинъ прѣдъ политическитѣ маже отъ всички германски партии, прѣдставителитѣ на правителството и генералния штабъ. Слѣдъ като обяснилъ българскитѣ искания относно Македония, г. Милетичъ обстоятелно разгледалъ и българскитѣ права върху Добруджа. Той доказалъ, че не само е въ нашия интересъ, но и въ интереса на Турция и на Централнитѣ сили, щото цѣла Добруджа — до устието на Дунавъ — да принадлежи на България. Той оборилъ поддържаното отъ ромънска страна мѣние, че економическитѣ интереси на Ромъния налага да ѝ се върне тая българска провинция, като посочилъ, че и до сега ромънскитѣ зърнени храни се изнасятъ прѣзъ голѣмитѣ дунавски пристанища — Галацъ и Браила. Досежно петролната и индустриална ромънскитѣ интереси могатъ да се запазятъ и при българска Кюстенджа. Особено силно впечатление сж направили дѣтатитѣ, които г. Милетичъ привелъ изъ ромънскитѣ вѣстници отъ 1878 г., когато видни ромънски държавници и публицисти заявяваха, че не искатъ Добруджа, понеже е българска земя.

При разискванията, които станали слѣдъ рѣчта на г. професора, известниятъ вождь на германската национал-либерална партия г. Стреземанъ, депутатъ отъ Райхстага и делегатъ въ 7-чл-та парламентарна комисия при канцлера, заявилъ, че Германия трѣбва да поддържа България да се обедини и стане могъща държава, че германскиятъ народъ ще се застъпи, щото цѣла Добруджа да бъде българска. Г. Стреземанъ забѣлявалъ, че противоположнитѣ признаци, за които намерилъ г. Милетичъ, се дължатъ на външни влияния, които не ще иматъ рѣшаващо значение. Споредъ него, мѣнната на ромънитѣ за Добруджа въ 1878 г. сж много важни; тѣ трѣбва да бъдатъ напечатани въ вѣискитѣ вѣстници.

Рѣчта на г. Стреземана била посрѣщната съ най-живо одобрение отъ присѣдствающитѣ. Тя ще бъде посрѣщната и въ цѣла Добруджа и стара България съ най-голямъ възторгъ и най-сърдечна благодарностъ и ще разсѣе много съмнѣния, които враговетѣ на четворния съюзъ се мъчеха да създадатъ съ интриги дори чрѣзъ германския печатъ. Българскиятъ народъ може да има пълна вѣра въ категоричнитѣ заявления на бѣлѣжити германски политически маже и спокойно да гледа на бъдещето.

Добруджанското население, което сега живѣе само съ надеждата, че неговиятъ роденъ край ще бъде окончателно присъединенъ къмъ България, отдавна чакаше да чуе отъ политическитѣ маже и отъ отговорнитѣ фактори на нашия велики съюзници, че неговитѣ справедливи вѣждѣния ще бъдатъ удовлетворени. И съ право: то смѣта, заедно съ цѣлия български народъ, че съюзътъ, освѣнъ договорнитѣ си задължения, има и повелителенъ мораленъ дългъ да подкрѣпи и защити искрено и долажно българскитѣ права и интереси въ Добруджа.

„Противоположитѣ признаци“, за които е намерилъ г. Милетичъ и за които г. Стреземанъ е казалъ, че се дължатъ на външни влияния, ако погледнѣмъ върху рѣшенията на отговорнитѣ фактори

въ съюзнитѣ държави, ще бъдатъ най-силниятъ ударъ срѣщу бъдещето закрѣпване и запазване на четворния съюзъ. Това ще бъде прѣди всичко силенъ ударъ противъ добръ разбранитѣ живѣни интереси на централнитѣ сили. Освободата на плаването по Дунавъ, независимостта на Балканитѣ, сигурността на пътешата, които водятъ отъ Срѣдна Европа къмъ Изтокъ, както и свободата на Пролититѣ, могатъ да бъдатъ пълно гарантирани само тогава, когато българскитѣ щикове блѣскатъ при устието на Дунавъ.

Противитѣ възгледи, като ония на бившия австрийски дипломатъ, трансилванския ромънски думба и на нѣколцина други, които кокетничатъ съ двулична Ромъния, сж, както право забѣлява неодавна едно малжарско списание, троански дървенъ конь, пълненъ съ войници, който враговетѣ се опитватъ да втѣкнатъ въ яката съзнателна вѣрностъ.

Категоричнитѣ заявления на г. Стреземанъ показватъ, че германскиятъ народъ и неговитѣ здравомислещи обществени дѣйци не ще се повлияятъ отъ тия възгледи, които носятъ всички бѣдѣи на интриги, насочени срѣщу единодушието на съюза. И не може да бъде иначе. Интересътъ на централнитѣ сили налага да бъде запазенъ и закрѣпенъ четворния съюзъ и слѣдъ мира, а това може да стане само, когато искрено и долажно се зачитатъ и защитаватъ взаимнитѣ права и интереси на народитѣ, които го съставляватъ.

Въ това отношение въпросътъ за бъдещата политическа съдба на Добруджа ще изиграе ролята на прѣбѣнъ кѣмъ. Ставовицето, което отговорнитѣ фактори на съюзнитѣ държави ще заематъ по него, ще покаже най-добъръ, дали създаденитѣ съюзни отношения между България и централнитѣ сили ще останатъ непокътнати и въ бъдеще. Германскитѣ обществени дѣйци притежаватъ достатъчна политическа издростъ и прозорливостъ, за да прѣдвидятъ и разбератъ нежелателнитѣ послѣдствия отъ едно рѣшение на добруджанския въпросъ, противно на българскитѣ искания. И убѣдени сме, че тѣ ще употребятъ енергични усилия, въпрѣки всички външни влияния и внушения, да не допустнатъ връщането на ромънското владичество въ Добруджа.

Военни новини.

Македонски фронтъ. 27 IX. На Червената стѣна и на Добро поле доста оживенъ артилерийски огънь. Въ Милденско обезпекителенъ огънь. Една неприятелска разузнавателна група биде прогонена съ огънь. Южно отъ Дойранъ, нѣколко огнени урагани. Въ долината на Вардара и край Долна Струма — патрулни схватки.

28 IX. Между Охридското и Прѣспанското езера и на Червената стѣна отъ вѣре на вѣре по-оживенъ артилерийски огънь. Между езерата бѣха прогонени съ огънь неприятелски разузнавателни части. Въ замка на Черна нѣколко огнени урагани. По западния брѣгъ на Вардара и южно отъ Дойранъ, доста оживенъ огънь и патрулни схватки. По останалата частъ на фронта слаба бойна дѣйностъ.

29 IX. На разни мѣста отъ фронта по-оживенъ обезпекителенъ артилерийски огънь, който бѣше посиленъ западно отъ Вардара. Въ мѣлденско, сръбски разузнавателни части, бѣха разпрѣснати съ огънь. Неприятелски прѣходъ отъ Орфанска, заливъ обстрѣля безрезультатно нашия позиции при устието на Струма.

Ромънски фронтъ. 27 IX. При Махмудия пушечна прѣстрѣлка. Източно отъ Тулча между селата Прислава и Парлѣта оживенъ артилерийски, пушеченъ и картеченъ огънь.

28 IX. Слѣдъ силенъ артилерийски мишенъ и картеченъ огънь около една неприятелска рота се опита да слѣзе на нашия брѣгъ при с. Парлѣта, източно отъ Тулча, но съ огънь бѣше повърната назадъ.

29 IX. При Тулча и при Исакача слабъ артилерийски огънь.

Английски фронтъ. 28 IX. Въ бойния театръ въ Фландрия артилерийскиятъ огънь се засили явено отъ обѣдъ. По вечера се намиратъ подъ барабаненъ огънь мѣстността източно отъ Иперъ. Тамъ англичанитѣ започнаха да атакуватъ частично съгериозно отъ Фрепенбаргъ и по шосето за Мени. По дѣтѣ атакующи полета тѣ бидоха отблъснати чрѣзъ артилерийски огънь и рѣкопашенъ бой. По пътя Иперъ — Намен — неприятелитѣ предлагатъ да взема още вѣскъ отъ неприятелитѣ окопи на нашата фронтова линия. По вечера артилерийската дѣятелностъ по морския брѣгъ бѣше оживена, сжко и по нѣколко участъци въ Артуа артилерийската дѣятелностъ се усиляше отъ вѣре на вѣре.

Изъ чуждия и нашия печатъ.

Черна-вода

По поводъ срѣщата на германския кайзеръ съ нашия царъ при Черна-вода в. „Прѣпоретъ“ подъ горното заглавие пише:

Въ едно отъ талантливитѣ си прѣдпричания, още прѣзъ февруарий, Кайзерътъ бѣше казалъ: Ромъния съ своята непочтеностъ може да заведе българитѣ на естествената имъ граница. — Не се измени година и тия височайши думи станаха свършено дѣло: българскитѣ войски достигнаха естествената граница на българската земя — Дунавъ до неговитѣ устия.

Днесъ на годишнината слѣдъ съкрушителнитѣ успѣхи на българското оръжие по Добруджа, южно и сѣверно, кайзерътъ посѣщава влѣча на международнитѣ съобщения по западната частъ на Балканския полуостровъ.

Дългиятъ мостъ при Чернавода е на прѣкия пътъ къмъ Черно-море, по сухо чрѣзъ желѣзницата, а и по вода, ако би имало кой да построи канала Чернавода-Кюстенджа. Малкото градче Чернавода е една отъ вратитѣ къмъ Черно-море, а поради това и една черна точка въ международнитѣ отношения.

Дунавътъ, тази най-голяма международна рѣка въ Европа, прѣдстои да бъде използванъ, както никога въ миналото си, за тежъ и голѣми транспортни между държавитѣ по край брѣга и между централна Европа и Азия, прѣзъ Черно-море.

Отъ тази голѣма война една велика придобивка за материалната култура бѣ бѣзъ Дунавътъ, ако той технически и политически би отговорилъ на голѣмия въпросъ за съближаването Азия съ Европа. Природата е дала всичко за това, остава човѣшката промисълъ да отстрани първо изкуственитѣ неразбории и второ сражнително незначителнитѣ физически прѣпятствия. — При съвършенната техника грапатинитѣ на природата най-лесно се изглаждатъ, но изглежда да е по-важно отстранението на човѣшкитѣ прѣдразсѣдки. Еднѣ такъвъ прѣдразсѣдѣкъ бѣше да се отнеме на България всѣка допирна точка съ Русия, поради което руското прѣдложение, още въ Санъ Стефанския договоръ да се даде сѣверна Добруджа на Ромъния, съ вѣторѣтъ се посрѣщна отъ всички европейски държави, които силно бѣха застрашени отъ рускитѣ успѣхи прѣзъ 1877—78. Последнитѣ военни събития показаха, доколко неоснователна е била надеждата, че Ромъния ще може да бъде стражъ

и пъть, който от Улм до
юние на повечето от двъхила-
крайбръжниците и комуто
ната артерия на прѣстоици-
ски комплект от устиата

на река Дунав.
Устиата на Дунав по една необходимост за
Русия се отнѣха от България, понеже Румѣния
търбваше да бъде възвразена, задѣто Русия си по-
върна отнетата ѝ част от Весарабия. Ако и слѣдъ
тази голяма война не се поправятъ такъзвато грѣшци
на миналото, много ще има да се запита човѣче-
ството, защо бѣха тия кърви и бѣдѣния, когато не
се установи, че въ политическата система на Европа
по-голямо значение иматъ прѣдразсѣдѣнитѣ на ми-
налото, отколзото условията на природата и прин-
ципите на обществената сѣвѣст: по география и по
етнография сѣверна Добруджа е тогава българска,
колко е и южна.

Добруджа — Весарабия.

„Вазиме-Цайтунгъ“ се научава от Базелъ: Въ-
шниятъ грѣцки търговски агентъ въ Букурѣщъ зая-
вява въ „Журналъ“, че германцитѣ се надѣватъ да
склучатъ съ Румѣния скоро сепаративенъ миръ. Тѣ
сѣ готови да дадатъ на Румѣния Весарабия, а тя
ще отстъпи Добруджа на България. Германцитѣ ис-
катъ да направятъ припѣ Ейтелъ Фридрихъ кралъ
на Румѣния и по такъвъ начинъ да я привлѣкатъ
економически и политически.

Изъ чужбина

(Обобщения на В. Т. А.)

Рѣчьта на Асквитъ. Лондонъ. Асквитъ е искалъ
чрѣзъ рѣчьта си за военни цѣли въ Лицѣ опразв-
нето на всички граници съ зашитѣ отъ централни-
тѣ сили области въ сѣрѣдния и източна Европа и при
настаняване на населението да се взематъ подъ ви-
нимание желанията на послѣдното по раси и народности.
Това прѣдложение той е направилъ по настояването
на Италия, Румѣния, Сърбия, Гърция, Полша и южни-
тѣ славяни въ Австро-Унгария.

По-нататѣкъ, Асквитъ направи прѣдложение за
образуването на единъ свѣтовенъ сѣюзъ отъ всички
народи, които има да уреждатъ международни желаня.
„Трѣбва да бъдатъ, казва той, принудени по економи-
чески и воененъ начинъ и чрѣзъ принудителни срѣд-
ства да сторятъ това. Не стане ли това въ съзнанието
на народитѣ, Англия ще трѣбва да държи барута си
сухъ, до като тѣ дойдатъ до подобно самосъзнание.“

Финландия и Русия. Петроградъ. Въпрѣки мани-
феста на врѣмѣното правителство, което разтури на
31 юлий финландската диета, прѣдседателятъ на дие-
тата свиква послѣдната за 28 септемврий, като мо-
тира това си рѣшение съ необходимостта да се гла-
суютъ свѣшни законопроекти отъ финансовъ и еко-
номически характеръ.

Отговорътъ на Централнитѣ сили заслужава внимание.
На „Нойе Цорихер Нахрихтенъ“ съобщаватъ отъ
Римъ: На другия денъ слѣдъ полутаването отговоритѣ
на централнитѣ сили, единъ вишъ чиновникъ въ Ва-
тикана заявилъ прѣдъ едно видно лице отъ силитѣ на
Съглашенито, че слѣдъ като Германия е готова да се
задѣлки по дѣйтѣ главни условия, арбитражна сѣдъ
и обекторжизването, би било лудостъ и прѣстѣпление
да се продължава войната.

Извѣдания на австрийския началникъ-щаба. Виена,
27 IX (Кор. бюро). Издателятъ на „Националь Цай-
тунгъ“ е ималъ едно съвѣщание съ австро-унгарския
началникъ-щаба генералъ фонъ Арцъ, който заявилъ:
„Взаимната поддръжка, която си оказватъ западнитѣ сили
и която постоянно се засилява, сигурно ще принуди
Италия да повтори усилията си, за да си пробие пъть
чакъ до Триестъ, но несравнимата съпротива на на-
шитѣ бойци на Исонцѣ ще стѣмне да посрѣщне и тия
нови пристѣпки. Завладѣването на Монте Санъ Габриеле
бѣше единъ въпросъ на прѣстижъ за Италия. Наистина,
тази планина е единъ цѣпенъ наблюдателенъ пунктъ,
но нито не щѣше да се измѣни, ако тя бѣ минала въ
рацѣтъ на италианцитѣ. Това щѣше да прѣдизвика
едно мажъ поправяне на фронта: стратегическото по-
ложение съвѣщмъ не щѣше да се измѣни. Говорейки за
евентуалнитѣ шансове за миръ, генералъ фонъ Арцъ
изтъкналъ, че е трудно да се говори за
тѣхъ, но прибавилъ, че войната се води,
безсмыслие само да се обезпечи единъ почтенъ миръ.
Обаче, войсковитѣ началникъ не ще се остави никог-
да да бъде повлиянъ отъ надеждата, че мирътъ ще дойде
наскоро. Генералъ фонъ Арцъ казалъ, че той гледа на
близитѣ събития съ твърда вѣра, тъй като никог-
да армията не е спечелвала по блѣскави успѣхи, никог-
да нашето военно положение не е било по-добро отъ то-
зи моментъ. И ако монархията разполага съ една тъй
страшна и тъй добра армия, това се дължело на уди-
вителния трудъ на прѣдседателствата му генералъ Ко-
радъ фонъ Хьонендорфъ“. Началникъ-щаба продължилъ:
„Съгласието съ тъй блѣскаво изпитваното въ всички
прѣдприятія германско командване не би могло да
бѣде по-сърдечно. То е послѣдствие отъ идеята, че
има само единъ фронтъ за отбрана, сѣщо и съдѣй-
ствието съ нашитѣ доблестни и славни братя по ор-
жия турцитѣ и българитѣ е сѣщо тѣсно и се вдѣкво-
вава отъ основното начало на Четворния сѣюзъ „вѣр-
ностъ за вѣрностъ“.

Корниловъ и другаритѣ му арестувани. Петроградъ.
Висшиятъ главнокомандующъ генералъ Корниловъ,
както и другитѣ генерали и офицери, които участву-
ваха въ бунта, бидоха прѣнесени миналата нощъ въ
Вишовъ, провинция Михеловъ, гдѣто ще бъдатъ за-
държани до започване на дѣлото.

Сухомлиновъ осѣденъ. Петроградъ. Сдѣтъ при-
зна Сухомлиновъ виновенъ за държавна измѣна и зло-
употрѣбление съ довѣрие и го осѣди на доживотенъ
строгъ тъмниченъ затворъ. Г-жа Сухомлинова биде
оправдана.

Демократична конференция въ Петроградъ. —
Петроградската телеграфна агенция: Тази су-
трѣнитѣ социалистически вѣстници привѣтствуватъ съ
редна статия демократическата конференция, която
ще бѣде открита слѣдъ обѣдъ. — „Денъ“ счита конфе-
ренцията за демаркационна линия въ хода на революцията. —
„В. народъ“ прави паралелъ между петрогр. и московската
конференция и констатира, че тогава, когато моск-
овската конференция бѣше една грандиозна арена за борба
между работническата и буржоазната класи, петроград-
ската конференция, напротивъ, ще бѣде силна борба
между двата противни демократически лагери, безъ
обаче да се има голѣма надежда тѣзи лагери да се
примирятъ. „Дѣло народа“ заявява: Демократическата
конференция, ако схващъ честно патриотически си-
дѣлъ, ще трѣбва да изработи една приемлива про-
грама за всѣка демократическа партия. Буржоазнитѣ
вѣстници пъкъ съ нискисти. „Новое врѣме“ казва че
конференцията му изглежда една политическа облач-
ностъ. — „Рѣчь“, пише: Никой разуменъ мъжъ не мисли
сериозно, че конференцията ще може да подобри ужа-
сното положение. Вѣстникътъ счита даже, че свиква-
нето на тази конференция е едно безспорно възтѣр-
жествуване на болшевикитѣ. — „Биржевия вѣдомостъ“
прѣдвизжда ожесточена борба и пожелава разумнитѣ
елементи да възтѣржествуватъ.

Намаление въ руската армия. Стокхолмъ. Спо-
редъ една частна телеграма на „Автенпостенъ“ отъ
Парижъ, руската армия, която броеше до сега 12 ма-
лиона, отъ които 7 милиона бѣха въ тѣла, щѣ бѣде
намалена на 6 милиона, тъй като е невъзможно да се
продолжаватъ по-голямъ брой войници.

Чисто социалистически кабинетъ въ Русия. Петро-
градъ. Съобщение на агенцията „Райтеръ“. Напруска
демократическа конференция биде открита въ градския
театъръ. Присѣстваха при откриването на конфе-
ренцията всички членове на правителството и пѣколко
дипломата. Министръта на външнитѣ работи Тера-
шенко подаде оставката си. Осега кабинетътъ се съ-
стои изключително отъ социалисти.

Керенски прѣговаря съ болшевикитѣ, за да дой-
де до компромисъ, който да му позволи да избѣгне
капитулацията. Както съобщаватъ, Керенски ималъ съ-
вѣщание съ Корниловъ въ общата главна квартира въ
Мохилевъ. Съвѣщанието продължило единъ часъ. Въ
изборитѣ за прѣдседателъ на петроградския сѣвѣтъ
Троцкий и другитѣ привърженици на Ленина получили
600 отъ хилядата гласа на присѣствающитѣ. Черновъ
и Скобелевъ останали въ прѣдседателството на сѣвѣтъ.
Войнишко-работническитѣ сѣвѣтъ, прочее, е напълно
подъ ръководството на болшевикитѣ.

Английското работничество и мирътъ. Прѣдсѣате-
лътъ на сдружението на английскитѣ рудопроиз-
водители въ годишното събрание на шотландската сек-
ция на партията на труда въ Глазговъ, което се съ-
стояло на 22 септемврий, слѣдното: „Нѣкои мислятъ,
че трайниятъ миръ би могълъ да се постигне само
чрѣзъ военната побѣда, която щѣла да коштува още по-
голямъ по-нататѣшни жертви, които щѣла да създаде
основа за бъдещъ война и щѣла да остави да сѣщес-
твува още украта. Единъ миръ чрѣзъ съгласие би
билъ по-добъръ и би остранилъ това, което прѣдиз-
вика войната. Ораторътъ заявилъ, че пожелава да се
започнатъ, колкото е възможно по-скоро, прѣговори за
миръ, който не да се постигне на всѣка цѣна, а миръ
справедливъ за всички страни.

Райхстагътъ за външната политика. Берлинъ. Засѣ-
дание на главната комисиия при Райхстага. Въ врѣме
парализираната единъ прѣдставителъ на социаль-демо-
кратитѣ изказа съжаление, че и днесъ имперскитѣ
канцлеръ не е изложилъ точно военнитѣ цѣли на Гер-
мания. Що се отнася до Елзасъ и Лотарингия, той за-
яви, че социалистическата партия никога не е допус-
кала възможността тази страна да бѣде пожертвувана
на французскитѣ военни цѣли.

„Канцлерътъ, каза той, трѣбва открито и недву-
смыслено да изпостави плановѣтъ за анексия и всички
подобни цѣли“. Ораторътъ на прогресиститѣ изтъкна
военнитѣ подвизи на сѣюзнитѣ армии. Неговитѣ при-
тели одобряватъ въздържаността на правителството,
прозвена въ отговора на пласката нота по територи-
ялнитѣ въпроси. Ораторътъ на германската фракция
изтъкна, че е вѣрно казано германскитѣ народъ иска
миръ, но не миръ на отстъпки и подчинение. Ора-
торътъ не вѣрва, че може да се постигне споразумѣние
съ Англия. Единъ независимъ социалистъ поиска пра-
вителството да обяви рѣшително своитѣ цѣли и да
заяви, че се отказва отъ анексии. Прѣдставителътъ на
консервативитѣ изтъкна, че напата не държи доста-
точно смѣла за житейскитѣ интереси на германския на-
родъ. Благодарни на напата, за гдѣто е подчерталъ въ
нотата си, че въпросътъ за бъдещето на полския на-
родъ ще бѣде единъ отъ най-важитѣ въпроси, които
конгресътъ за мира ще рѣшава. Единъ депутатъ отъ
центъра заяви, че поведението на правителството е
свършено ясно и въ съгласие съ болшинството въ
райхстага.

Добруджанци, пазете се отъ прѣдатели и
шпиони. Пазете се отъ ония, които услужватъ на
враговетѣ на нашия вѣрнъ четворенъ сѣюзъ!

Кръстю Мирски

Изъ миналото на Добруджа

(Исторически бѣлѣжки).

— Продължение —

Най-старитѣ жители на Добруджа. — Гети, скити,
сармати, славяни. — Римското владичество.

Богато отъкъдунавска Дакя (както се обясни по-
горѣ, бившиятъ Молдова, наричана прѣди Мавролахия
(Чемъ-лахия, отъ чомъ-лахъ, послѣ Богдания, Богдан-
ско). Влахия (Мунтениа), образуваща днесъ Влаш-
ко и Богданско, Румѣнското кралство, и Транс-
вапия, наричана и Галация Трапезица, императоръ
Траянъ обръналъ окончателно въ (107—110) на рим-
ска провинция, направенъ е билъ за споменъ на това
и въ Добруджа единъ паметникъ, който билъ намѣ-
ренъ при с. Адамъ-класе. Туй село слѣдъ 1879 г.
Румѣния обрѣла на центъръ на околината Траянъ, Ко-
стенджанско окръжие. До него сѣ развалинитѣ на единъ
воененъ градъ отъ Траяново врѣме, и тамъ именно е
открилъ румѣнскитѣ археологъ Григорий Точилеску
единъ гигантски камеленъ паметникъ, четемъ въ една
книга Istoria populara a Românilor отъ Biblioteca

„Minerva“, București, 1903. Въ сѣщата книга още че-
темъ: „Отъ смъртта на Децебала въ 106 г. сл. Р. Хр.
Дакия (трапезицата) става румѣнска провинция. Траянъ
тогавъ въздига за споменъ въ Римъ високата Трая-
нова колона и въ Добруджа Грозевитъ Траянъ, кой-
то, като викалъ отдалечъ варваритѣ, да не помислятъ
да минаватъ въ римската империя. Тоя гигантски па-
метникъ е най-силенъ доказъ, че Добруджа сѣ владѣ-
ли римлянитѣ. Но-късно, когато се основали румѣнски-
тѣ княжества, господаритѣ (държавнитѣ глави) на
Влашко (Domul Munteniei) завладѣли отново тая про-
винция (Dobruza), тъй щото не е позволено ни-
кому да казва за Добруджа, че я владѣемъ с'o stăpanim. Тя е
била наша отъ Траянъ (Гетъ, да се не види! Кр. М.)
и до подъ нашитѣ храбри владѣлци (zăpă sub Dăni
postrici vităji — витези), и тя ще остане наша до дѣтъ
сѣществува Румѣния. Ще видимъ истината по-ната-
тъкъ, особено въ 3-я отдѣлъ на тия ни бѣлѣжки,
гдѣто ще дадемъ и официална статистика за жителитѣ
на Добруджа отъ (1876 и 1878). За сѣция паметникъ
четохме и въ География Жудецулуй Констанца, отъ 1913

Нѣмскитѣ историкъ Фридрихъ Кристофъ Шло-
серъ нарича румѣнскитѣ народъ отъ смѣсенъ произходъ.
Тѣ, които най, българитѣ наричае, споредъ мѣстожа-

телството имъ, власи, молдовани, мокани, ку-
повласи или цинцари, сѣ очевидно смѣсъ отъ
даки, гети, словѣни, българи и други, съ езикъ почти
2/3 отъ латински и почти 1/3 отъ българословѣнски
думи, казваме почти, защото въ влаския (румѣнския)
езикъ има и думи отъ други езици, ако и малко:
грѣцки, турски и др.

Споредъ П. И. Шафарика, румѣнскитѣ народъ е
смѣсъ къмъ 5-я или 6-я вѣкъ отъ римски, готски и сло-
венски елементи; споредъ знаменития славистъ Фр.
Миклошичъ (1813—1891) — смѣсъ още къмъ 2-я
вѣкъ, когато римски колонисти почнали да се засел-
ватъ на лѣвния брѣгъ на Дунава, а Юлгъ и други
учени прѣдполагатъ, че коримачитѣ (долатиенитѣ)
отъ тия колонисти даки сѣ образували
румѣнския народъ, който е почналъ да живѣе дѣр-
жавно едва въ 12-я и 13-я вѣкове, както ще се
обясни съ подробни дати по-нататѣкъ. Напротивъ,
Рослеръ и други историци пишатъ, че лѣвния на
румѣнското племе е била въ Мизия отъ прѣсекои
тукъ въ 3-я вѣкъ римски войски и население. Като
се вземе прѣдъ видъ езика на румѣнскитѣ, става ясно,
че тѣ сѣ наистина смѣсъ отъ латини (римляни) и сло-
вѣни (българословѣни) и би могло да се паричатъ да-
кословено латини, днесъ само славно латини.
Но както имаме нови гагаузи, напр. отъ баща бѣл-

СКРЪБНА ВЪСТЪ

Съ дълбока тага и съ разбито отъ скръбъ сърдце из-
звѣстваме на роднини, приятели и познати, че милата
ни и неурѣзлима сълруга, дъщеря и сестра

РАЙНА СТ. СТОЯНОВА

на 26 годишна възраст

родомъ отъ гр. Тулча, слѣдъ кратко болѣдуване поч-
на на 25 септемврий въ 2 часа слѣдъ пладне, като
ли остави въ вѣчна печалъ.

Вѣчна ти паметъ незабравима ни Райно.

Опечалени: сълругъ Ст. М. Стояновъ, баща
Михаилъ, тѣща Мария, братъ полковникъ Д. Миха-
иловъ, сестри Стефанка и Василка, зетъ Христо и
Стефанъ.

Сѣмейства: К. М. Стоянови, Н. М. Стоянови
генералъ Дикови, В. Дикови, Ив. Русевъ Чепкови, Кр
Г. Кръстевъ.

Гр. Бабадагъ, 25 септемврий 1917 год.

Изложение на германския канцлеръ въ Райхстага.

На уенъ, 28 IX Канцлерътъ говори въ петък въ
Райхстага по общото положение. Отначало той благо-
дари най-сърдечно на армията и отечеството относи-
телно блѣскавитъ военни успѣхи прѣзъ послѣднитъ сед-
мци. Слѣдъ това той обърна внимание на пълното
единство и разбирателство по воденето на политиката,
както въ Германия, така и въ сюзнитъ държави и
заяви, че има пълно съгласие въ воденето на вой-
ната между всички сюзници. По-нататъкъ говори по
задоволителното положение съ неутралитѣ, които не
сѣ разколебани отъ интригитъ на атлантската преса.
Германия не се стреми, до колкото може, да снабдява
неутралитѣ съ необходимитъ имъ потребности. Той
даде едно кратко описание на пѣщата въобще и въ
неприятелскитъ държави, като заяви, че економичес-
ко-финансиалнитъ трудности на Франция водятъ къмъ
бързото сключване на мира. Къмъ сключи край на во-
дѣтъ и вътрѣшно-политическитъ размирици въ Италия,
които се изострятъ отъ денъ на денъ между италиан-
ското правителство и военнлюбцитъ. Къмъ сключи край
ни водятъ и ступанскитъ загуби, които причиняватъ
германскитъ подводници на Англия. Само умразата у
английскитъ държавни маже къмъ Германия ги кара
да продължаватъ още войната и да даватъ излияния,
че Германия въ политико-економическо отношение и
по отношение продоволствието изнемогнала. Въ Съеди-
ненитъ щати правителството тероризира съ всички
срѣдства населението и се мачи да му вдѣхне военпо-
любно идеи. Въ Русия продоволствието на армията,
стопанската криза, особено пѣкъ спѣхитъ при тран-
спорта водятъ къмъ близкия край на войната. Слѣдъ
това германскитъ канцлеръ прѣмина къмъ германския
отговоръ на папската нота, като заяви въ заключение,
че той е направилъ добро впечатление, както въ съ-
юзнитъ държави, така, даже и въ неприятелскитъ. Че
къмало подробни извѣщения по отдѣлнитъ
точки на нотата, които засѣгатъ междуна-
родното положение, не е вѣрно: такива съществуватъ,
до колкото това можеше да стане. Ако бѣше се вѣзгло
въ по-големи подробности, то би значило да признаемъ,
въпрѣки благоприятното положение на Германия, изто-
щаването и изнемогването на страната ни, и да ка-
жемъ, както желае и Съгласението, че германскитъ кон-
цесии сѣ пѣлно отслабнали и че трѣбва да се за-
регистриратъ като безцѣнни.

Постѣпката на папата е и ще остане, както и

до сега ни учи историята, една традиция за възвра-
щане миръ между народитѣ. Не единъ пътъ прѣдсед-
ственицитъ на дневния папа сѣ ставали причина за
спирането на проливане кръвъ въ Европа. Само да се
спре изтрѣблението на човѣчеството Германия, въпрѣ-
ки успѣхитъ си по всички фронтове, направи заедно
сюзнитѣ си най-напрѣдъ сама прѣдложение за миръ
и сега се отзовава най-благожелателно на папската нота.
Съ огледъ по националната политика, азъ се надѣвамъ
и вѣрвамъ, че германскитъ отговоръ на папската нота се
напълно сподѣля както отъ германското правителство така
и отъ цѣлия германски народъ. За насъ е ясно, че прѣдста-
вителитъ на всички партии въ страната твориха той
отговоръ, че въ него е съединена волята на народъ,
правителство и императоръ. Относително легендата въ
държавитъ отъ Съгласението, че въ Германия имало
политика на правителството и политика на народа,
рѣзко разграничени една отъ друга, това ни малко ин-
тересува. Относително глупавитъ твърдени на непри-
ятелската преса, че нѣмало съгласие между германскитъ
генерали водители на военнитъ операции и герман-
ското правителство, ние заявяваме, че съществува пѣлно
съгласие и че благодаримъ отъ сърдце и душа на
нашитъ генерали за благоприятното положение на
страната. Освѣнъ денонощното хармонично дѣйстви-
е на тѣхъ два фактора въ самата Германия, ние се рад-
ваме и на хармоничната работа между Германия и
храбритъ ни сюзници.

Хроника

Влагодарственъ манифестъ. Н. В. царь е издалъ
слѣдния благодарственъ манифестъ къмъ народа: „Въл-
гарскитъ царски домъ е още веднажъ потопенъ въ
дълбока печалъ. Богу било угодно да ни изпрати второ
тежко изпитание.

Нашата най-близка съпътница, прѣзъ послѣднитъ
десетъ години, стояла близу до насъ при всички то-
кова важни събития въ живота на България прѣзъ този
периодъ отъ време, другарката, съ която дълбокъ ра-
доститъ на славнитъ успѣхи, нашата августейша съ-
пруга царица Елеонора не е вече между живитѣ.

Онази, която сочеше пъта на милосърдието, прав-
дата, скромността и великодушното и сама първа вър-
вѣше изъ него, за примѣръ на всички ни, напусна този
свѣтъ и се прѣсели въ вѣчността. Великото сърце,
което въ своята неизчерпаема любовъ искаше да об-
лекчи всѣко страдание, да изцѣри и най-малката бо-
лежка и да избрѣше всѣка сълза, прѣстана да тупти и
за насъ и за България.

Незамѣнима е нашата загуба, велика е скръбта ни.
И ако въ този часъ може да се говори за утѣха,
ние намираме такава само въ участието, което нашитъ
възлюбленъ народъ взема въ постигнатото ни нещастие
и въ прѣдаността, съ която той побърза да ни из-
рази съчувствията си и да сподѣли нашата печалъ.

Всеобщата почитъ, съ която бѣха изпратени ос-
танкитъ на О'Бозѣ почиващата царица, показва, че ней-
ното дѣло се високо цѣни отъ народа и че споменътъ
на тази, която прѣзъ живота си излѣ балсамъ въ ду-
шитъ на мнозина страдалци, които прѣвѣрзва ранитъ
на хиляди герои, вдѣхва надежда на легионъ отчаяни
и изтри съпѣтъ на безброй нещастници, вѣчно ще жи-
вѣе въ българскитъ сърдца, оплакващи заедно съ насъ
прѣждевѣршенната колчина на царицата.

Този избликъ на чувства къмъ нашия домъ, който
ни иде отъ всички краища на обединеното ни отечес-
тво и отъ всички слоеве на възлюбения ни народъ,
затрогна дълбоко нашето сърдце и ни налага повел-
ителния дългъ да изкажемъ съ признателност своята
благодарностъ на всички.

Загубата е тежка и за царския домъ и за българ-
ския народъ. Ние губимъ своята вѣрна другарка, на-
родътъ ни губи една царица съ възвишена душа, пѣлна

съ себеотрицание и хранища къмъ него най-пожия чув-
ства, олицетворение на кротостъ и на християнска
любовъ.

Лека прѣстъ и вѣчна паметъ на царица Елеонора!

За нашитъ пѣлници. Пари и писма за нашитъ
пѣлници се изпращатъ само чрѣзъ Вългарския Чер-
вѣнъ кръстъ, отдѣлъ Бюро за военно пѣлници въ Со-
фия, до което се отправятъ, и то отъ своя страна раз-
порежда за прѣпращането имъ. За цѣльта е необходи-
мо да се съобщава при всѣки случай, освѣнъ адреса
на пѣлницата, по и полка и ротата, къмъ която се
числятъ до пѣлняването му. Пари и писма безъ гор-
нитъ данни нѣма да бъдатъ изпращани. Въпросътъ за
изпращането кодети за сключитъ още не е разрѣшенъ.
Бюрото ще съобща веднага, слѣдъ като въпросътъ бѣде
уреденъ.

Добиване масло отъ акациевъ сѣмми. Къмъ расте-
нията, чието сѣмме съдържа масло, което може да се
употрѣби за храна, принадлежи и акацията (салеймътъ).
Сѣмето на акацията узрѣва прѣзъ августъ. Слѣдъ като
се излѣче маслото, сѣмето може да се употребѣи за
храна на добитъка, а слѣдъ извѣстно приготвяне и за
храна на човѣка, понеже съдържа много бѣлтъчни ве-
щества. Въ Германия акациевото сѣмме се купува отъ
правителството по 90 пфенига вилгограма.

Централниятъ добруджански народенъ свѣтъ е
отправилъ до водителя на германската национал-ли-
берална партия слѣдната телеграма:

„Централниятъ добруджански народенъ свѣтъ,
отъ името на населението на сѣверна Добруджа, бла-
годари най-сърдечно на благородния прѣдставителъ на
великата германска нация г. Д-ръ Стреземанъ за го-
рещата му защита на справедливитъ искания на цѣ-
лия български народъ—присѣдиняването на Добруджа
къмъ общото българско отечество, и се надѣва, че
благородниятъ германски народъ и неговитъ достойни
прѣдставители ще помогнатъ да се осмислятъ завѣт-
ната мечта на всѣки българинъ—обединението на цѣ-
лия български народъ.

Прѣдседателъ Д-ръ Ив. Огняновъ.

Народо-спомогателенъ фондъ „Добруджа“

С. Налбантъ (Кюстенджако).

Илко Колевъ 20 лв. Жеко Янковъ, Велико Ян-
ковъ, Калю Янковъ и Върбанъ Янковъ по 5 лв. Георги
Василевъ 20 лв. Георги Георгиевъ 5 лв. Василъ
Георгиевъ 5 лв. Димитъръ Михалевъ 20 лв. Гено Д.
Михалевъ 5 лв. Иванъ Колевъ 10 лв. Иванъ Ивановъ
Боню Ивановъ и Стоянъ Марковъ по 5 лв. Николай
Николовъ 20 лв. Йордана Николова 10 лв. Иванъ Го-
невъ 5 лв. Юрданъ Ивановъ 5 лв. Калю Костадиновъ
20 лв. Иванъ Колевъ 10 лв. Ташо Колевъ 10 лв. Петко
Христовъ 20 лв. Перъ Нешковъ, Дечо Нѣшевъ по 6
лв. Атанасъ Георгиевъ 10 лв. Георги Атанасовъ, Дими-
търъ Атанасовъ и Коста Лазаровъ 5 лв. Георги
Антоновъ по 5 лв. Антонъ Минчевъ 20 лв. Тодоръ Но-
вачевъ 15 лв. Василъ Николчевъ, Христо Антоновъ,
Петъръ Ивановъ и Коста Поповъ по 5 лв. Матю Го-
сподинъ 10 лв. Диню Манчевъ 10 лв. Юрданъ Костовъ
5 лв. Георги Гергевъ, Иванъ Георгиевъ, Ивана Дими-
трова, Стана Димитрова, Георги Димитровъ и Юрданъ
Георгиевъ по 10 лв. Никола Петровъ, Янаки Николовъ,
Димитъръ Илиевъ, Коста Янаковъ и Янако Костовъ по
5 лв. Иванъ Смоковъ 10 лв. Иванъ И. Смоковъ 5 лв.
Стоянъ Смоковъ 10 лв. Маринъ Смоковъ 5 лв. Иванъ
Василевъ и Иванъ Василевъ по 10 лв. Минко Донеъ
5 лв. Димитъръ Донеъ 10 лв. Дону Димитровъ 5 лева.

Всичко лв. 495

Отъ брой 40 лв. 62.892.10

Всичко лв. 63.387.10

Добруджанци, разпространявайте вѣст- никъ „Добруджа“

гария и майка, говореща само турски, оженени въ
турско време и неотколѣ, тѣй имаме и много нови
ромъни, рожби на помлапени българи, отчасти гър-
ци и арменци*).

Както се казва по-горѣ, въ 148 прѣди Рождество
Христово се разпокъсали тракоилирийцитѣ, и когато
римлянитъ, около рождението на Исуса Христа,
слѣдъ дълголетни кръвопролития станали
пѣлни господари на Балканския полуостровъ, отъ
Римъ, по-сетнѣ (отъ 330) отъ Цариградъ, управлявали
тѣ, а не пласи, жителитъ на цѣлия полуостровъ, който
въ ония времена е почналъ и да се благоустроява.
Напр., въ гр. Варна, наричанъ до тоя вѣкъ Одесусъ
(отдѣлъ Одеса), е била докарана при царуването на
Авдѣоний Пий (Благочестивъ), владѣлъ отъ 138
до 161, най-добрата вода отъ Каменъ—връхъ („Ташли-
тене“, мѣстностъ въ юзита). Това се знае отъ една
паметна плоча съ пѣленъ надписъ на латински и
грѣцки, намѣрена въ гр. Варна. — Въ 175 г. петитъ
Македонски легионъ е квартирувалъ въ гр. Тръзникъ
(при Иглица, въ Добруджа).

Въ 238 югитъ минуватъ за прѣвъ пътъ Дунава

и опустошаватъ старогръцкитъ градове край брѣговетъ
на Черно-море, въ Мизия и Тракия. Тѣ, споредъ виже-
поменатия римски (латински) историкъ Тацитъ жи-
вѣли първо при устието на р. Висла. Въ 219 импера-
торъ Пробусъ заселилъ въ Мизия сто хиляди баст-
арни, гепизи, греутунги и вандали отъ сѣверъ на
Дунава. Бастарни или бастерни (старъ народъ, който
е живѣлъ изпрѣво по сѣвернитъ склонове на Карпа-
титъ и до Висла; тѣ били добри копници. Греутун-
гитъ сѣ тоже отъ германското племе. Вандалитъ
тоже. Тоя послѣдниятъ народъ, споредъ Тацита, е жи-
вѣлъ по брѣговетъ на Балтийско-море, въ областта
между рѣкитъ Одра и Висла. Въ 2-я вѣкъ вандалитъ
се вдигнали на югъ, посмѣ наводнили Панония, сегашна
Унгария. Гепизитъ сѣ отъ сключи родъ съ готитъ.
Тѣ минали, отъ Панония и въ Мизия. Въ прѣмето на
императора Диоклотиянъ (284—305) гр. Доросто-
румъ (Силистра) и градоветъ Марцианополъ (раз-
валинитъ на който градъ сѣ при или въ с. Рѣка-Дѣвня,
Провадиска околия), Никополъ при Яитра (Nisopolis
ad Iatrum, наричанъ още и N. ad Naetum, Нико-
полъ при Етъръ — Яитра — или при Хе-
мусъ — Стара-планина, сега Никюпъ при
гр. Търново, и тѣй не диешинитъ Никополъ),
Новѣе (при гр. Свищовъ), слѣдъ като е станало въ
297 раздѣлението отъ римското правителство; терито-

рия на Балканския полуостровъ—токо що означенитъ
градове сѣ спаднали въ областта Долна Мизия, а гра-
доветъ Томи, Новодунумъ и Тръзникъ сѣ
спаднали въ Скития, собствено Малка Скития (Добру-
джа), както послѣднитъ днесъ, подъ имена Кюстенджа,
Саеца и Мачинъ, влѣзоха въ Санъ-Стефанска (въ Бер-
линска) Добруджа.

Константинъ Велики, наричанъ и Първи,
роденъ въ 274 въ гр. Нийзъ (Naissus, Nissa, въ Вѣл-
гария, „v Bulharski“, Дѣйна Вшеообщне . . . се-
ставилъ Вацлавъ ержижек, Прага, 1872, стр.
125), първиятъ римски християнинъ—царъ станалъ им-
ператоръ въ 306 и умрѣлъ въ 336, по чието име Па-
риградъ се нарекълъ Константинополъ, билъ прѣсе-
лилъ въ империята сѣ именно въ Малка Скития (До-
бруджа), Тракия, Македония и Италия повече отъ
300,000 сармати.

Въ времето на императора Теодосий Велики
(379—395), вториятъ римски владѣтелъ съ столица
Париградъ, вмѣсто Римъ, който царъ се нарича и но-
вѣдѣтелъ на готи, билъ направенъ Траяновитъ
видъ. Тоя видъ почва отъ дунавския брѣгъ при гр.
Черна-вода, който градъ отъ незапомнено време и ро-
жнитъ все тѣй наричатъ (Sernavoda).

*) Напр. Братановци (Bratianu) сѣ отъ по-скорошенъ
произходъ отъ с. Арбанаси, при гр. Търново, потомци
на пѣкой сѣ Яни.

М а р т и р о л о г ъ

(Списък № 42.)

на българите и турците — добруджански граждани, които ромъните сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

Продължение отъ брой 41.

с.Алмалий (Силестренско)

716 Гергина Георгиева 21 г.
717 Иордана Тодорова 35 г.
718 Руси Тодоровъ 9 г.
719 Станка Тодорова 2 г.
720 Кадина Еленова 48 г.
721 Маринъ „ 15 г.
722 Иванчо „ 9 г.
723 Иордана Танасова 30 г.
724 Кодишка „ 8 г.
725 Койчо Еленовъ 21 г.
726 Вара Койчева 21 г.
727 Еленчо Танасовъ 1 г.
728 Рука Г. Новакова 28 г.
729 Велика „ 9 г.
730 Георги Георгиевъ 2 г.
731 Петра Маринова 36 г.
732 Тодоръ Мариновъ 12 г.
733 Илийчо „ 10 г.
734 Миню „ 8 г.
735 Янка Маринова 2 г.
736 Георги Иовчевъ 45 г.
737 Тодоръ Георгиевъ 10 г.
738 Георги „ 7 г.
739 Тодоръ Иовчевъ 41 г.
740 Руса Тодорова 41 г.
741 Александъръ Тодоровъ 6 г.
742 Яна Иовчева 68 г.
743 Славчо Тодоровъ 1 г.
744 Тодора Ангелова 45 г.
745 Георги Ангеловъ 18 г.
746 Цанка Ангелова 8 г.
747 Маринка „ 7 г.
748 Руса Иванова 45 г.
749 Пена „ 17 г.
750 Добри Ивановъ 15 г.
751 Русава Иванова 12 г.
752 Иорданъ „ 8 г.
753 Николина Иванова 2 г.
754 Тодоръ Вълковъ 50 г.
755 Иордана Тодорова 50 г.
756 Яна „ 22 г.
757 Тодоръ „ 2 г.
758 Недѣлко „ 26 г.
759 Енчо Недѣлковъ 5 г.
760 Ангелъ Тодоровъ 18 г.
761 Станчо „ 14 г.
762 Велика Тодорова 12 г.
763 Недѣлко Вълковъ 75 г.
764 Тетрада Русева 75 г.
765 Димана „ 41 г.
766 Добри Русевъ 16 г.
767 Георги „ 14 г.
768 Митана Русева 8 г.
769 Марина Паскалева 66 г.
770 Паскаль Вешевъ 65 г.
771 Кодишъ Паскалевъ 18 г.
772 Ивана Кодинова 18 г.
773 Спасъ Кодиновъ 2 г.
774 Петъръ Паскалевъ 16 г.
775 Вълъ „ 13 г.
776 Ангелина Ангелова 60 г.
777 Влада Станчева 22 г.
778 Ангелина „ 2 г.
779 Жеко И. Пѣчиновъ 60 г.
780 Зафира Жекова 60 г.
781 Янка Жекова 13 г.
782 Георги Жековъ 19 г.
783 Яна Георгиева 19 г.
784 Жеко „ 3 г.
785 Тодора „ 2 г.
786 Руса Ристова 35 г.
787 „ „ 13 г.
788 Станка Ристова 10 г.
789 Митю „ 6 г.
790 Илийчо „ 4 г.

791 Иванчо Ристовъ 2 г.
792 Алексъ Иовчевъ 47 г.
793 Гѣна Алексеева 47 г.
794 Кулю „ 25 г.
795 Яна Алексеева 20 г.
796 Христина Иванова 22 г.
797 Яна „ 16 г.
798 Иовка „ 14 г.
799 Калинъ Калиновъ 55 г.
800 Ивана „ 55 г.
801 Стояна „ 17 г.
802 Пѣйка „ 25 г.
803 Рада Иванова 65 г.
804 Пена Иорданова 16 г.
805 Керана „ 16 г.
806 Руса Иванова 25 г.
807 Стоянка „ 3 г.
808 Янкушъ Георгиевъ 58 г.
809 Руса Янкушева 58 г.
810 Гѣна Иорданова 25 г.
811 Колю „ 11 г.
812 Стоянъ „ 7 г.
813 Сандо Янкушевъ 22 г.
814 Динка Сандева 22 г.
815 Тодора Гергиева 70 г.
816 Кули Георгиевъ 60 г.
817 Калица Иорданова 42 г.
818 Георги Мариновъ 19 г.
819 Гроздана „ 16 г.
820 Пена „ 11 г.
821 Митана „ 8 г.
822 Вълкана „ 42 г.
823 Генчо „ 21 г.
824 Мита Маринова 19 г.
825 Гергина „ 17 г.
826 Данка „ 14 г.
827 Димо „ 6 г.
828 Яна „ 7 г.
829 Анастасия „ 3 г.
830 Димитъръ Тавиановъ 70 г.
831 Гергина Димитрова 70 г.
832 Иорданъ „ 48 г.
833 Стояна Иорданова 48 г.
834 Иванка „ 18 г.
835 Василка „ 10 г.
836 Георги „ 12 г.
837 Димитъръ „ 2 г.
838 Койчо Николовъ 49 г.
839 Тодора Койчева 49 г.
840 Иорданъ „ 16 г.
841 Иванка Маринова 60 г.
842 Тодора Великова 24 г.
843 Маринъ „ 1 г.
844 Чаню Желѣзовъ 48 г.
845 Калина Чанева 48 г.
846 Елена „ 20 г.
847 Иванъ „ 12 г.
848 Дойчо Чановъ 16 г.
849 Велико Н. Кескиневъ 60 г.
850 Марина Великова 60 г.
851 Иванъ „ 14 г.
852 Георги „ 12 г.
853 Гѣна Дочева 30 г.
854 Анастасия Дочева 12 г.
855 Данка „ 8 г.
856 Марина „ 4 г.
857 Ангелина Иванова 35 г.
858 Василка Тодорова 35 г.
859 Иванка Иванова 3 г.
860 Дяко Яламоглу 62 г.
861 Калица Дякова 62 г.
862 Кириня „ 18 г.
863 Василка Русанова 26 г.
864 Димитъръ „ 12 г.
865 Калица „ 1 г.
866 Георги Еламовъ 65 г.
867 Добрица Георгиева 65 г.
868 Василка Тодорова 35 г.

869 Елена Тодорова 12 г.
870 Георги „ 10 г.
871 Станю „ 8 г.
872 Кръсто Дяковъ 60 г.
873 Вълка Кръстева 60 г.
874 Дона Ристакова 38 г.
875 Кръсто „ 5 г.
876 Вълкана Ристакова 3 г.
877 Рѣса Момчова 46 г.
878 Иорданъ Момчовъ 20 г.
879 Димитъръ „ 16 г.
880 Стояна Момчова 18 г.
881 Желѣзко Момчовъ 12 г.
882 Момчо „ 10 г.
883 Динка Момчова 8 г.
884 Иванка „ 5 г.
885 Крумъ Момчовъ 2 г.
886 Гергина Кръстева 35 г.
887 Пена „ 12 г.
888 Вълканъ „ 6 г.
889 Никола К. Черневъ 70 г.
890 Алексъ Николовъ 40 г.
891 Стефана Алексеева 40 г.
892 Маринъ Николовъ 16 г.
893 Николай Алексеевъ 14 г.
894 Иванчо „ 10 г.
895 Злата „ 6 г.
896 Янко Златевъ 60 г.
897 Марика Янкова 60 г.
898 Георги Янковъ 36 г.
899 Петра Георгиева 36 г.
900 Кереклица Янкова 18 г.
901 Николай „ 16 г.
902 Коста Антоновъ 60 г.
903 Русана Костова 60 г.
904 Вичка Костова 26 г.
905 Русанка „ 2 г.
906 Игната Иванова 40 г.
907 Гроздана „ 14 г.
908 Георги „ 10 г.
909 Мѣлю „ 16 г.
910 Златка „ 8 г.
911 Станка Иванова 6 г.
912 Велико Дяковъ 65 г.
913 Ради Великовъ 10 г.
914 Мария „ 65 г.
915 Добранъ „ 16 г.
916 Иордана Христова 24 г.
917 Велико Христовъ 4 г.
918 Маринка Иорданова 40 г.
919 Нейко „ 10 г.
920 Стояна „ 14 г.
921 Мита Жекова 38 г.
922 Калинъ „ 12 г.
923 Елена „ 8 г.
924 Яна Калинова 55 г.
925 Паволъ Г. Геновъ 45 г.
926 Мария Павлова 45 г.
927 Неда Кръстева 24 г.
928 Марийка „ 2 г.
929 Никола Пѣчевъ 50 г.
930 Тодора Николова 50 г.
931 Маринъ „ 20 г.
932 Неда Маринова 20 г.
933 Иванка Николова 18 г.
934 Тодорка Маринова 1 г.
935 Маринъ Калиновъ 45 г.
936 Ивана Маринова 42 г.
937 Христо Мариновъ 16 г.
938 Марина Маринова 6 г.
939 Момчо Стоевъ 60 г.
940 Бойка Момчева 60 г.
941 Митана Иванова 38 г.
942 Момчо Иванчовъ 8 г.
943 Иванка Иванчова 12 г.
944 Бойка Иванчова 2 г.
945 Пеню Калиновъ 40 г.
946 Ангелина Пенева 40 г.

947 Елена Пенева 26 г.
948 Ангелина „ 8 г.
949 Иванка „ 2 г.
950 Димитъръ Тончевъ 55 г.
951 Яна Димитрова 55 г.
952 Марина Димитрова 16 г.
953 Георги Димитровъ 22 г.
944 Стефана Димитрова 22 г.
945 Митю Георгиевъ 2 г.
946 Иванка Великова 18 г.
947 Неда „ 16 г.
948 Митю Великовъ 8 г.
949 Дяко „ 6 г.
960 Митю Жековъ 60 г.
961 Констанда Митева 60 г.
962 Александъръ Митевъ 19 г.
963 Иванка Александрова 19 г.
964 Иванчо Александровъ 6 г.
965 Костадинка Александрова 2 г.
966 Иорданъ Митевъ 18 г.
967 Иванчо „ 16 г.
968 Митю Великовъ 45 г.
969 Пенка Митева 45 г.
970 Велико Митевъ 19 г.
971 Маринчо М. Великовъ 16 г.
972 Иванка Митева 14 г.
973 Ангелъ Михайловъ 50 г.
974 Кирана Ангелова 50 г.
975 Иванчо Ангеловъ 22 г.
976 Иордана Иванчова 22 г.
977 Станка Ангелова 16 г.
978 Георги Славовъ 52 г.
979 Ивана Георгиева 48 г.
980 Славъ Георгиевъ 19 г.
981 Иванка Георгиева 16 г.
982 Рада „ 14 г.
983 Марийка „ 12 г.
984 Желю Георгиевъ 11 г.
985 Дана Георгиева 8 г.
986 Данка Георгиева 8 г.
987 Димо Георгиевъ 6 г.
988 Гергина Мирчева 32 г.
989 Станка Ризанова 8 г.
990 Мирчо Мирчевъ 4 г.
991 Недѣлко Мирчевъ 2 г.
992 Гѣна Петровъ 60 г.
993 Гергина Гицова 58 г.
994 Ангелъ Гицовъ 16 г.
995 Кирана Петрова 28 г.
996 Петра Петрова 4 г.
997 Димо Петровъ 6 г.
998 Гергина Петрова 1 г.
999 Ивана Иванова 50 г.
1000 Елена Иорданова 28 г.
1001 Жеко Ивановъ 20 г.
1002 Вичка Иванова 14 г.
1003 Ивана „ 7 г.
1004 Петъръ Иордановъ 3 г.
1005 Димо Драгневъ 55 г.
1006 Анка Динкова 44 г.
1007 Тодоръ Динковъ 19 г.
1008 Ваню Димовъ 14 г.
1009 Еленъ „ 12 г.
1010 Елена Динкова 10 г.
1011 Иванъ Енчевъ 40 г.
1012 Димитра Иванова 40 г.
1013 Маринъ Ивановъ 7 г.
1014 Ивана Великова 40 г.
1015 Недѣлко Великовъ 12 г.
1016 Иванка Великова 10 г.
1017 Недѣлко Мариновъ 52 г.
1018 Тодора Недѣлкова 52 г.
1019 Ивана Тодорова 28 г.
1020 Дѣчо Недѣлковъ 13 г.
1021 Варвара Тодорова 8 г.
1022 Тодора „ 4 г.
1023 Иванка „ 1 г.

(Слѣдъ)

Забѣлѣжка. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлѣжатъ грѣшки и опущения въ списъците да ги съобщаватъ въ редакцията.